

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De sancti Athanasii relegatione & fuga. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

dimidiam summam ei condonare, iubereque reliquam dissoluere. Ille suspensus in sublimi, & stylis confossus, a vespis & apibus ambesus, non modo nullam dedit doloris significationem, verum etiam impios lepide irrisit, dixitque eos abiectos esse, & humi reperere, se autem erectum & in sublimi positum. Ad extremum illi exiguam pecuniae portionem petere. Quibus ille, perinde impium esse obolum in impium opus impendere, atque summam pecuniae vniuersam. Proinde sic tandem euiti, eum dimittunt, cum eius admirati fortitudinem & constantiam, tum mutata sententia, ad rationem vitae penitus contrariam traducti: siquidem ex eius ore veram pietatem postea didicerunt.

Quas aduersus Christianos leges tulert.

CAP. VII.

Alia praeterea infinita maleficia, illo tempore, terra marique ab impiis contra pios fuere commissa. Etenim deo infestus tyrannus Iulianus de reliquo leges aduersus verum dei cultum aperte promulgare cepit. Ac primum vetuit, ne Galilaei (sic enim fidei seruatoris nostri consecratos nuncupabat) poeticam, rhetoricam, aut philosophiam discerent. Nam nostris ipsorum, inquit, pennis, ut est in prouerbio, percellimur: siquidem nostrorum scriptorum praesidiis muniti, contra nos bellum suscipiunt. Postea etiam aliam tulit legem, qua mandauit, ut omnes Galilaei, id est Christiani, e militia pellerentur.

De sancti Athanasii relegatione & fuga.

CAP. VIII.

PER idem tempus Athanasius, athleta veritatis in omnium certaminum genere exercitatus, in aliud rursus discrimen adducitur. Nam daemones eius, tum in concionando, tum in praecando, vim non ferentes, suos ministros ad eum conuiciis lacerandum armant. Qui ut alias multas voces, dum ab impietatis patrono contendebant, ut Athanasium in exilium eicerent, sic hanc apposuerunt, si Athanasius Alexandriae maneat, neminem gentilem mansurum. Eum enim omnes ad suum caeterum suauiter adducturum. Cui postulationi assensus

senſus Iulianus, dedit mandatum, vt Athanaſius nō patria ſolum, verum etiam vita ſpoliaretur. Cum autem diſcipuli eius ei metuerent, eum prædixiſſe fertur, tumultum eū breui compreſſum fore. Nam nubem appellauit, quæ celertime diſſiparetur. Verū tamen vbi intellexit quosdam ad ſe cōquirendum miſſos, ſe clam inde ſubduxit, & reperto ad ripam fluminis nauigio, recta in Thebaidē traiecit. Qui autē iuſſus erat, vt eum occideret, factus de eius fuga certior, quantum poteſt, perſequitur. Ac cum quidam ex familiaribus Athanaſij anteuertiſſet, diceretque hominem eū prope perſequi, nonnulli, qui comitabantur Athanaſium, orabant, vt de via in ſolitudinem deſlecteret. At ipſe dat mādātum gubernatori, vt nauigium verſus Alexandriam dirigat. Sic igitur illis ei, qui perſequebatur, obuiam factis, venit homo ille, qui mandatum de Athanaſio interficiēdo acceperat, ſciſcitaturq; quantum inde abeſſet Athanaſius: Cui Athanaſius reſpondet, eum non longe abeſſe, ſicque dimittit: ipſe autem redit Alexandriam, atque reliquo tēpore, quo vixit Iulianus, ibi delituit.

De Apolline Daphnæo, & ſancto Babyla.

CAP. IX.

Iulianus, cum in animo haberet, bellum contra Perſas gerere, ad omnia oracula, quæ erant intra fines imperii Romani, conſulenda homines è ſuis ſumma beneuolentia ſibi coniunctos miſit. Ille ipſe verò ſupplex orat Apollinē Daphnæum, vti quæ ſibi eſſent euētura, oſtenderet. Reſpondet Apollo mortuos quosdam in proximo humatos impedimento eſſe quo minus daret vaticinia. Eos igitur primū inde transferendos eſſe: deinde, quid futurum ſit ſe prædicturum pollicetur. Nam ſe, niſi purgato luco, nihil poſſe dicere. Eodem tempore in eo loco reliquæ inuicti martyris Babylæ & adoleſcentum, qui vna cum eo pro fide decertarant, repositæ iacuerunt. Atque falſus vates apertè monſtrauit ſe gratia illius martyris à conſuetis & cōmentitiis oraculis edēdis prohibētū. Quod vbi intellexit Iulianus (nō enim ignarus fuit virtutis, quæ in veteri pietate martyri reſidebat) nullū quidē corp⁹ mortuū inde deportandū curauit

curauit